

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoE/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315213628
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4315213628.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Dany Kálnayovej, v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno Česká republika, IČO: 264 29 705, proti povinnej: D. M.?.X., nar. XX. XX.. XXXX, I. XXX, I., o vymoženie sumy 678,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2Er/1946/2015 a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. EX 33038/15, o odvolaní oprávneného zo dňa 02. 01. 2017 proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 2Er/1946/2015-36 zo dňa 07. 12. 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 2Er/1946/2015-36 zo dňa 07. 12. 2016 v napadnutej časti o zastavení exekúcie p o t v r d z u j e .

Odvolací súd odvolanie oprávneného v časti prvého výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania o d m i e t a .

Povinnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na zmenu účastníka konania, exekúciu zastavil a nepriznal povinnej náhradu trov konania. O náhrade trov exekúcie rozhodol tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ustanovenia § 37 ods. 3, 4 a 5, § 39 ods. 4, § 243f ods. 1 a 5 zákona č. 233/1995 Z. z . o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok), ustanovení § 251 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že dňa 30. 07. 2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., vykonaním exekúcie a dňa 29. 01. 2016 bolo prostredníctvom súdneho exekútora doručené exekučnému súdu podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného, ktoré obsahovalo aj vyjadrenie k aplikácii § 243f Exekučného poriadku. Podľa tohto oznámenia na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a jej prílohy bola pohľadávka oprávneného vymáhaná v tejto exekúcii postúpená na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň navrhol pripustiť zmenu účastníkov konania na strane oprávneného. V doplnení návrhu na vykonanie exekúcie spoločnosť Private Capital Investments Limited opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného (CD Consulting s.r.o.), s povinnou, pričom uviedla, že nie je prvotným ani iným majiteľom cenného papiera - vlastnej zmenky, nie je indosatárom, a teda svoje právo nepreukazuje nepretržitým radom indosamentov, nemá žiaden vlastný vzťah k povinnému. V priebehu

exekúcie nadobudol dňa 23. 12. 2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 písm. m), § 58 ods. 5 a § 243f Exekučného poriadku.

V súvislosti s účastníctvom v civilnom súdnom konaní, ktorého súčasťou je aj konanie exekučné, exekučný súd uviedol, že súdna prax ako aj doktrína je jednotná v názore, že v prípade, ak dôjde k hmotnoprávnemu prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, ktorých sa konanie týka, z doterajšieho účastníka konania na iný subjekt, tento hmotnoprávny prevod alebo prechod sa automaticky nepremietne do roviny procesnej. K zmene účastníkov konania dochádza až na základe rozhodnutia súdu o pripustení takejto zmeny, pričom tento princíp sa uplatňuje vo všeobecnosti a existujú z neho len zákonom presne stanovené výnimky. Exekučný poriadok v § 37 obsahuje osobitnú úpravu otázok účastníctva v exekučnom konaní, vrátane procesného postupu, ktorý je nevyhnutné dodržať pri rozhodovaní o zmene účastníka v prípade zmeny hmotnoprávného nositeľa práva lebo povinností, ktoré sú predmetom konania. Z citovaného § 37 Exekučného poriadku je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v prípade, ak dôjde k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, k zmene účastníka exekučného konania v procesnej rovine dôjde až na základe právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o pripustení zmeny účastníka. Účastníkom sa v tomto prípade rozumie pôvodný nositeľ práva, nie jeho nadobúdateľ, t. j. oznamovaciu povinnosť má pôvodný oprávnený.

4. Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 14C/100/2014-27 zo dňa 12. 03. 2015, vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal exekučný súd za nepochybné, že účastníkom konania na strane oprávneného je od začatia exekučného konania až doposiaľ spoločnosť CD Consulting, s. r. o., pretože neexistovalo právoplatné rozhodnutie exekučného súdu, ktorým by bol ako oprávnený do konania pripustený akýkoľvek iný subjekt. Súčasne mal za nepochybné, že spoločnosť CD Consulting, s. r. o., bola oprávneným aj ku dňu 23. 12. 2015, kedy jej zákon ako oprávnenému uložil povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a bola oprávneným aj počas celej zákonom stanovenej lehoty na toto doplnenie, t. j. do 22. 01. 2016. do 24.00 hod. Spoločnosť CD Consulting, s.r.o., si zákonnú povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nespĺnila, preto súd dospel k tomu, že oprávnený zmeškal zákonnú 30-dňovú lehotu na uskutočnenie tohto doplnenia, pričom právnym následkom nespĺnenia tejto zákonnej povinnosti je podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavenie exekúcie, čo súd napadnutým uznesením aj realizoval.

5. O náhrade trov účastníkov exekučného konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 251 a § 256 ods. 1 CSP v spojení § 200 ods. 1 Exekučného poriadku s odôvodnením, že oprávnený procesne zaviniel zastavenie konania, preto by bol povinný povinnej zaplatiť náhradu trov konania, avšak povinnej nevznikli žiadne trovy, a preto jej súd prvej inštancie ich náhradu nepriznal.

6. O trovách exekúcie v zmysle § 200 ods. 5 Exekučného poriadku súd prvej inštancie nerozhodoval, pretože nemal ich vyčíslenie k dispozícii, vymienil si o nich rozhodnúť samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Proti tomuto uzneseniu sa oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolal.

8. Namietal, že podľa Exekučného poriadku môže súd rozhodnúť len o nepripustení zmeny účastníka alebo o jeho pripustení, nie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka. Konštatoval, že Exekučný poriadok nestanovuje, že dané oznámenie nemôže urobiť aj nový oprávnený. Takýmto výkladom súdu by došlo k odňatiu práva na prístup k súdu. Z § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že účastník len oznamuje exekútorovi skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností, a exekútor následne podáva návrh súdu na pripustenie zmeny účastníka. To, že oznámenie exekútorovi urobil nový oprávnený, nebráni exekútorovi, aby podal návrh na zmenu oprávneného v súlade s § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Navyše Exekučný poriadok neustanovuje, že návrh nemôže doplniť oprávnený v zmysle hmotného práva, ako ani to, že na splnenie danej povinnosti je nevyhnutné rozhodnutie súdu o zmene oprávneného. Spoločnosť Private Capital Investments Limited preukázala v súlade s § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky, prechod povinnosti a práva z exekučného titulu. Na základe toho bola táto spoločnosť ako nový oprávnený povinná doplniť návrh na vykonanie exekúcie v súlade s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Odvolateľ zastáva názor, že sa naňho povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinným a svoje právo

nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný subjekt občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejme, že v prípade, ak by prechod práva z exekučného titulu bol na základe rubopisu, v takom prípade bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. V danej veci došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pri tomto zmenku nenadobudol, teda logicky si neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 10. 2015, sp. zn. 3Oboer/426/2014. Uviedol tiež, že neboli naplnené dôvody na zastavenie exekúcie, pretože oprávnený svoj návrh doplnil a zároveň nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinným a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov a nebolo rozhodnuté o pripustení nového oprávneného do exekučného konania.

9. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a zrušil napadnuté rozhodnutie a priznal oprávnenému náhradu trov konania za podané odvolanie.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom odvolania oprávneného, odvolacími dôvodmi, ako i zisteným skutkovým stavom (§ 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) podané odvolanie oprávneného proti II. výroku uznesenia (zastavenie exekúcie) súdu prvej inštancie zo dňa 07. 12. 2016 č. k. 2Er/1946/2015-36, pričom dospel k záveru, že odvolanie proti tejto časti výroku uznesenia nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 07. 12. 2016 podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v časti II. výroku o zastavení exekúcie potvrdil ako vecne správne, pričom sa stotožnil i odôvodnením napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie.

Pri skúmaní podmienok odvolacieho konania v prípade odvolania oprávneného proti I. výroku uznesenia (zamietnutie návrhu na zmenu účastníka) súdu prvej inštancie zo dňa 07. 12. 2016 č. k. 2Er/1946/2015-36, odvolací súd zistil, že proti tomuto výroku odvolanie prípustné nie je. S poukazom na túto skutočnosť dospel k záveru, že odvolanie oprávneného zo dňa 02. 01. 2017 proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania je potrebné podľa § 386 ods. c) CSP odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu (výroku), proti ktorému nie je prípustné.

11. Z obsahu predloženého spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 12. 06. 2015, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 14C/100/2014-27 z 12. 03. 2015, právoplatného dňa 04. 05. 2015 a vykonateľného dňa 11. 05. 2015. Dňa 30. 07. 2016, poverením č. 5402*141115 exekučný súd poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie. Dňa 29. 01. 2016 súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited zo dňa 20. 01. 2016, ktorým táto spoločnosť oznamovala exekučnému súdu prevod práv z exekučného titulu z oprávneného na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Uvedenú skutočnosť preukazoval Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a prílohou č. 1/4094767 k tejto zmluve. Na základe uvedeného žiadal exekučný súd, aby pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného tak, že novým oprávneným bude spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súdny exekútor zároveň doručil exekučnému súdu aj podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited, ktoré je podľa svojho obsahu doplnením návrhu na nariadenie exekúcie podľa § 243f ods. 1, 3, § 37 ods. 3 a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku s predložením rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015. Následne exekučný súd preskúmal listiny doručené do súdneho spisu a rozhodol napadnutým uznesením tak, že zamietol návrh na zmenu účastníka konania a exekúciu zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania nepriznal a o trovách exekúcie si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti napadnutého uznesenia.

12. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

13. Podľa § 470 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

14. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/2005 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení účinnom od 01. 07. 2016, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa § 243f ods. 1, 4, 5 a 6 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

16. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01. 04. 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. 03. 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 01. 04. 2017.

17. Podľa § 37 ods. 1, 3, 4 a 5 Exekučného poriadku, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

Ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

18. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. 12. 2015 v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je

fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú

19. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

20. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

21. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. V súvislosti s odvolaním oprávneného proti výroku o zastavení exekúcie (II. výrok napadnutého uznesenia) odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver o potrebe zastavenia predmetnej exekúcie. V zmysle právnej úpravy zavedenej zákonom č. 438/2015 Z. z. platnej a účinnej od 23. 12. 2015, obsiahnutej v ustanovení § 243f ods.1 Exekučného poriadku sú exekučné súdy, ak dospejú k záveru, že povinná má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným § 17 ods. 1 a 2 Zákona zmenkového a šekového, povinné ex offo prihladať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky na to, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými, ale aj rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí.

Z týchto dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23. 12. 2015 je tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekúciách, resp. exekučných konaniach, ktoré začali pred dátumom 23. 12. 2015, pretože aj v exekučných konaniach, v ktorých do účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, exekučný súd postupuje podľa právnej úpravy účinnej od 23. 12. 2015, ak sa na podklade exekučného titulu priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

Zákon určil oprávnenému na splnenie vyššie uvedenej povinnosti 30 dňovú lehotu, ktorá začala plynúť odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. dňa 24. 12. 2015 a uplynula 22. 01. 2016. Lehota na doplnenie dôkazov stanovená pre oprávneného týmto zákonom je lehotou procesnou, preto stačí, ak bolo podanie doplnené vrátane dôkazov oprávneným posledný deň lehoty súdnemu exekútorovi, príp. aj súdu alebo odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho súdnemu exekútorovi alebo súdu doručiť.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že exekučným titulom je v tomto prípade vyššie uvedený vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 14C/100/2014-27 zo dňa 12. 03. 2015, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky.

24. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menili a dopĺňali niektoré zákony, je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Právna úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru. Zaviedla sa tak povinnosť

súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Zaviedli sa tým nové povinnosti účastníka konania v súdnom konaní, ktorý uplatňuje nárok zo zmenky, a to najmä za účelom zistenia, či ide o nedovolenú alebo nezákonne vydanú zmenku. V exekučných konaniach, prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydanom v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana, je nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou ochrany spotrebiteľa aj v týchto exekučných konaniach. Na tento účel je upravená možnosť súdu odmietnuť vydať poverenie (zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), resp. v prebiehajúcich exekučných konaniach exekúciu zastaviť, čím sa vyslovila povinnosť súdu prihliadať na spotrebiteľské vzťahy, a to aj v konaniach v ktorých súdy takúto povinnosť opomenuli.

25. Exekučný súd vychádzajúc z uvedených ustanovení správne dospel k záveru, že v dôsledku prevodu práv z exekučného titulu z oprávneného (CD Consulting, s. r. o.), na spoločnosť Private Capital Investments Limited uzavretím Rámcovej zmluvy o postúpení, bol oprávnený (CD Consulting, s.r.o.), povinný oznámiť tieto skutočnosti súdnemu exekútorovi a zároveň ich bolo potrebné preukázať Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 spolu s Prílohou č. 1/4540668 k Rámcovej zmluve o postúpení judikovaných pohľadávok identifikujúcou vymáhanú pohľadávku v tomto exekučnom konaní. Takéto oznámenie v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku nepredložil oprávnený, ale namiesto neho tak urobila spoločnosť Private Capital Investments Limited. Nedodržanie uvedeného procesného postupu je teda potrebné považovať za postup v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku, čo správne primálo súd prvej inštancie zamietnuť návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného. V tomto smere odvolací súd nevzhliadol námietky oprávneného za odôvodnené.

S ohľadom na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka povinnosť podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku mala spoločnosť CD Consulting s.r.o., ktorá je v konaní oprávneným, a to do uplynutia dňa 22. 01. 2016. Účelom uvádzania týchto skutočností je, aby exekučný súd mohol posúdiť tento vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov.

26. Súd prvej inštancie v tejto veci zistil správne skutkový stav a vyvodil i správny právny záver o nutnosti zastavenia exekúcie. Z toho dôvodu odvolací súd posúdil odvolanie oprávneného ako nedôvodné. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti zastavenia exekúcie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. V súvislosti s odvolaním oprávneného proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka (l. výrok napadnutého uznesenia) odvolací súd dospel k záveru, že proti uzneseniu súdu vydanému v exekučnom konaní je prípustné odvolanie len v prípade, ak ho zákon pripúšťa. Exekučný poriadok ani Civilný sporový poriadok v prípade rozhodnutia o zmene účastníka konania už odvolanie nepripúšťajú. Odvolací súd preto odmietol odvolanie oprávneného v tejto časti z dôvodu, že smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 357 CSP a contrario). Odvolací súd v súvislosti s námietkou oprávneného, že exekučný súd rozhodol o návrhu na zmenu účastníka na strane oprávneného výrokom, ktorý nemá oporu v zákone konštatuje, že vychádzajúc z výkladu Exekučného poriadku možno jednoznačne dospieť k záveru, že exekučný súd môže vyššie uvedený návrh zamietnuť, a to aj napriek tomu, že to výslovne z § 37 ods. 3 Exekučného poriadku nevyplýva. Odvolací súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 10. 2016 sp. zn. PL.ÚS 799/2016, ktorým bola odmietnutá sťažnosť spoločnosti Private Capital Investments Limited ako zjavne neopodstatnená, a v zmysle ktorého argumentácia okresného súdu, podľa ktorej treba ustanovenie § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vykladať tak, že navrhovať zmenu v osobe účastníka môže len pôvodný účastník konania (nie teda subjekt, ktorý by sa mal stať novým účastníkom konania), je z ústavnoprávneho hľadiska akceptovateľná, nejaví sa ako arbitrárna, ale ani ako zjavne nedôvodná. Záverom odvolací súd uvádza, že ani nesprávne poučenie sporových strán súdom prvej inštancie o tom, že proti ním vydanému uzneseniu je prípustné odvolanie (k akému došlo aj v prípade odvolaním napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka), nezakladá procesnú legitimáciu strán na uplatnenie tohto opravného prostriedku, keďže prípustnosť odvolania je ex lege vylúčená (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžf/47/2010).

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej povinnej síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

29. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.